

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 15174

гр. София, 08.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 34 СЪСТАВ, в закрито заседание на осми април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: СИЛВИЯ П. Н.А

като разглежда докладваното от СИЛВИЯ П. Н.А Гражданско дело № 20211110165686 по описа за 2021 година

Относно възражението на ответника, че настоящото съдебно производство е подсъдно на административен съд, а не на гражданско - правен такъв, същото следва да се остави без уважение, доколкото настоящият съдебен състав счита, че компетентен да се произнесе по подадената искова молба по [чл. 439 ГПК](#) е Софийският районен съд, с оглед тълкуването, дадено в Определение № 52 от 29.12.2020 г. на ВКС по гр. д. № 38/2020 г., 5-членен с-в, ГК, с , според което редът за събиране на публичното вземане определя и компетентния съд, който следва да се произнесе по исковата молба за установяване несъществуването на това вземане.

Доколкото в настоящия случай на основание [чл. 163, ал. 4 ДОПК](#), вр. [чл. 2, ал. 3 ЗЧСИ](#) публичното вземане е възложено за събиране на частен съдебен изпълнител, то и предявеният иск е с правно основание [чл. 439 ГПК](#) и следва да се разгледа от гражданския съд. В този смисъл е и практиката на смесени петчленни състави на ВКС и ВАС, които определят компетентност на гражданския съд по искове за установяване несъществуване на публично вземане, което е възложено за събиране на съдебен изпълнител - [определение № 92 от 22.11.2012 г.](#) на ВАС по адм. д. № 74/2012 г., [определение № 8 от 31.01.2013 г.](#) на ВАС по адм. д. № 1/2013 г., [определение № 28 от 29.05.2013 г.](#) на ВАС по адм. д. № 7/2013 г.; [определение № 81 от 21.09.2012 г.](#) на ВАС по адм. д. № 73/2012 г., [определение № 35 от 11.05.2017 г.](#) на ВАС по адм. д. № 60/2015 г., [определение № 45 от 8.07.2016 г.](#) на ВАС по адм. д. № 21/2016 г., [определение № 63 от 17.10.2017 г.](#) на ВАС по адм. д. № 47/2017 г., [определение № 48 от 22.05.2018 г.](#) на ВАС по адм. д. № 34/2018 г., [определение № 87 от 29.11.2019 г.](#) по адм. д. № 45/2019 г., [определение № 39 от 02.10.2020 г.](#) по адм. д. № 23/2020 г.

По отношение на направеният възразение за местна неподсъдност, въпросът бе обсъден в открито съдебно заседание, в което бе установено, че същото възразение се прави след изтичане срока за отговор на искова молба.

Ответникът освен това оспорва да не е пасивно процесуално легитимиран, доколкото вземането, което се твърди да е погасено по давност, да е постановено в кат, издаден от от

поделение на КЗП - в гр. Варна. След уточнение на ищецът същият твърди да има правен интерес да насочи иска си срещу Комисия за защита на потребителите, доколкото същото е юридическо лице със самостоятелна бюджетна издръжка, а териториалното поделение е към Дирекция Контрол на пазара, поради което твърди, че ответник по иска е именно КЗП - София.

Заявеното от ищеца правно твърдение обуславя както неговата собствена процесуална легитимация, така и процесуалната легитимация на ответника и сочи кои са надлежните страни по делото. Когато съдът проверява дали искът е предявен от и срещу надлежната страна, той трябва да изхожда от правото, така както то се претендира или отрича от ищеца, като действителното правно положение подлежи на установяване едва с акта по съществото на спора. По въпроса за допустимостта на предявения иск от гледна точка процесуалната легитимация на страните (както ищци, така и ответници) е формирана задължителна съдебна практика – постановеното по реда на чл.274, ал.3 ГПК Определение № 284 от 16.04.2010 г. на ВКС по ч.т.д.№ 518/2009 г., II т. о., ТК, с което е прието, че процесуалната легитимация се обуславя от заявената от ищеца принадлежност на спорното материално право, от претендираното или отричано от ищеца право. Докато процесуалната легитимация следва от правното твърдение на ищеца, то материалноправната легитимация предпоставя и дава отговор на въпроса за титулярството на гражданското правоотношение - кой е носител на правото и кой е носител на правното задължение. Поради това, че процесуалната легитимация на двете страни следва не от никакви обективни факти, които подлежат на доказване, а единствено от правното твърдение, когато съдът проверява дали искът е предявен от и срещу надлежна страна, той трябва да изхожда от правото, което се претендира или отрича с исковата молба. Съответствието между процесуалноправната и материалноправната легитимация е въпрос по същество, който съдът изследва с решението и който обосновава основателността, но не и допустимостта на иска.

С оглед горното, следва да се насрочи открито съдебно производство, СРС

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА открито съдебно заседание, което да се проведе на 11.10.2024г. от 10:00ч., за което да се призват страните.

Препис от определението да се връчи на страните.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____